

meso I. vrste 22 do 35 Din, II. vrste 12 do 20 Din, svinjsko meso sveže 14 do 25 Din.

Prva zavarovalnina v tem letu izplačana! Dne 5. marca t. l. je pogorela stanovanjska hiša celoletnega naročnika Franca Horvat, Hošnica pri Makolah. Ravno teden dni prej je poslal celoletno naročnino. Zavarovalnino je že dobil izplačano. — Uprava »Slovenskega Gospodarja«.

Zahvala »Slov. Gospodarju«! Podpisani se najiskrenejše zahvaljujem za znesek 1000 Din, katerega ste mi nakazali ob priliki moje požarne nesreče kot naročniku Vašega lista. — Franc Horvat, Hošnica pri Makolah.

Nov otok.

Kapetan Olsen, komandant morskega broda »Zlati orel«, je odkril v Tišem Oceanu nov otok, kateri ni do sihmal zabeležen še v nobeni zemljepisni karti. Novi otok se nahaja na samem ekvatorju, na južnem delu Tihega Oceana ter pripada grupi Hilbertovih otokov, a odkrit pa je na sledeči način: Kapetanu Olsenu je bilo zaukazano, da izkrca petero izgnancev na kakšnem oddaljenem otoku, odkoder se ne bi mogli lahko vrniti v Evropo. Ko je ladja prišla na pol milje pred otok, se je morala ustaviti vsled gostih skupin visokih koralov. S čolnicem se je bilo istoko nemogoče približati obali, zato so se kapetan, njegova posadka in kaznjenci slekli ter jeli gaziti po plitvi vodi, vlečoč za sabo čolne s prtljago. Iznenada, na obali tega otoka so se pojavili ljudje temne barve. Moški so bili visoke rasti, žilavi in lepe zunanosti, a ženske tankega in vitkega stasa, ošabnega in ponosnega vedenja. Skraja so izsledali vznemirjeni zbog nepričakovane pojave belokožcev z ladje, toda ko jim je kapetan dal znak s kazanjem, da se jim ničesar ni treba bati, so postali mirni in zelo zvedavi. Imenovani otok je dolg 22 kilome-

trov, a širok vsega en kilometer. Vzdi-gnjen je iznad morske površine samo nekoliko metrov, vsled česar je ob vsaki burji preplavljen razen najvišjega griča, na katerem je zgrajena naselbina teh ljudi. Na otoku se drži okoli štiri tisoč prebivalcev, koji so po svoji lepoti in zdravju izredno značilni. Preživljajo se samo s kokosovimi orehi in ribami. Iz teh pridelkov so pripravili obiskovalcem zelo okusen obed, ob koncu pa godbo in ples. Kapetan je bil na povratku spremljan z največjo častjo, a izgnanci so ostali na otoku gotovo prav zadovoljni.

*

Vnebovzetje v Dravogradu.

Dne 12. aprila 1931 (na belo nedeljo) popoldne ob 4. uri bo v cerkvi v Dravogradu izvajalo Slovensko pevsko društvo »Maribor« veliko glasbeno delo: »Marijino Vnebovzetje«.

Nastopijo: trije solisti in sicer gospa Lovšetova, g. Živko in g. Neralič, do 90 članov močan mešan zbor »Maribor« in pomnožena vojaška godba 45 članov.

Za koncert vlada po Dravski dolini in po celem slovenjgraškem in prevalljskem okraju veliko zanimanje.

»Stabat Mater«, to lepo pasijonsko igro priredi na Marijin praznik dne 25. marca t. l., ob pol petih popoldan v dvorani Zadržne gospodarske banke Poselska zveza v Mariboru. Ne zamudite si ogledati slikovito versko igro.

Marija Snežna. Dekliška Marijina družba priredi dne 25. t. m. ob treh popoldan prostavitev »Materinskega dneva« z igro »Sv. Cita«. Ker bo igra zelo lepa, se matere in drugi va-

To je ljubka ženska

počuti se sveža, oči so ji bistro, zdrava je, vitka, ves njen pojav je utelešen v plemenitosti, stasitosti in lepoti, z eno besedo utelešeni tip elegantne svetovne dame, a njena tajnost: kako je dosegla toliko ljubkosti in lepote, to si-jažno, nežno, baržunasto polt??

Ona pije vsak dan »PLANINKA« čaj iz alpskih zdravilnih rastlin, to deluje pri nje čudovito.

Neznane so ji prebavne težave, utrujenost in slabost, potrlost in glavobol, ona ni podvržena nerazpoloženju in muhavosti, počuti se vedno čista kot riba v vodi, ona je idealna ženska, ki je po pravici ponosna na svojo vitko linijo.

Zlasti zdaj spomladi ni mogoče dovolj priporočiti 8 do 12-tedenskega zdravljenja s »PLANINKA« čajem, ki sestoji večinoma iz domačih alpskih rastlin.

Začnite tudi Vi še danes s

»PLANINKA« čajem Bahovec!

Očarani boste. Dobi se v lekarnah. Odklonite potvorbe in zahtevajte izrecno »PLANINKA« čaj Bahovec v plombiranih zavojih po 20 Din in za napisom proizvajalca

Lekarna
Mr. Bahovec
Ljubljana.

bite v obilnem številu! Prireditev se vrši v društveni sobi (v stari šoli).

Sv. Ana v Slov. gor. Kat. prosvetno društvo priredi dne 25. marca »Materinski dan« z deklamacijami, govorom in igro »Junaške Blejke«, zgodovinska igra. K obilni udeležbi vabi odbor. Začetek popoldne ob treh.

Januš Golec:

Guzaj.

Proti koncu Deseniča se je preganjala med seboj le osmorica guzajcev, ki so se pa že tudi umirjali, ker se jim je sijajno posrečilo, kar so nameravali. Komaj je bila ta predstava končana, je pričela druga. Hrvati so se vrnili nazaj proti sredini sejmišča in videli, da so kolci prazni in oni za pravo ter poštenost uneti kumeki ob ljudsko veselje — batinanje. Križem kraž so frčala razburkana uprašanja: »Kje je pandur, kje je vražja kukavica, ki je pomagala kranjskim lopovom s kolov v prostost?« Ko je prišvadjal pandur na svoje mesto in opazil začudeno kole brez kaznjencev, je seglo po njem bogznaj koliko desetih moških in ženskih rok. Do pobešnosti razkačena množica bi bila linčala čisto nedolžnega, da mu ni priskočila na pomoč

12

žandarmerija, ki ga je otela iz krempljev smrti s puškinimi kopiti. Komaj ter komaj rešeni berič je utekel iz sejmišča na občino in se ni upal ta istega dne več na svetlo.

Opisani razburljivi prizori so nudili zagorskim kumekom in kumam toliko zanimanja, zabave in tvarine za glasen prepir za ter proti, da je bila sejmska barantija za tokrat odveč. Sejmarji so se razkropili po gostilnah in točilnicah, kjer so se naprej prepirali, lasali in gladili s palicami radi krajnskih lopovskih gadin in radi domače kukavice — prokletega pandurja.

Guzaj je že bil davno v krčmi v Deseniču pri Blažeku. Takega teatra še ni bil doživel. Za vse še tolikanj surove ter razburkane prizore mu ni bilo žal, je spoznal vsaj obnašanje in dušo hrvatskega Zagorca. Uvidel je, da bi bilo potreba prijeti Hrvata čisto drugače za žep nego Štajerca. Praksa je pač najboljša učiteljica in to še posebno pri tatvini ter ropu!

V kotu za mizo pri Blažeku so sedeli trije na dolgo potegnjeni Zagorci, po obrazih presojeno,

Vsak mesec Din 13:-

bo plačal vsak kdor hoče brati zanimive spise

KARL MAYA

ki bodo za jesen in zimo izhajali vsak mesec en velezanimiv zvezek

po Din 13:-

Naročnajte

v Tiskarni sv. Cirila, Maribor, Koroška 5

Gornja Sv. Kuneta. Na dan patrocinija sv. Kunigunde, 8. marca, se je pri nas vršilo po sv. blagoslovu v Katoliškem prosvetnem domu veličastno skioptično predavanje o zgodovini Lurda in Bernardiki. Dvorana je bila nabito polna. Predavala je iz prijaznosti gđ. Marija Štupca iz Maribora, skioptični operater pa je bil domači gospod župnik. Predavanje gđ. Štupce o Lurdu je bilo tako zanimivo in poljudno, da so se ljudje solzili in očarala je publiko s svojim temeljitim govorom, tolmačila je slike s tako natančnostjo, kakor dosedaj še nobeden na našem odru. Zajemala je nazaj v zgodovino ter končala z navdušenim in v srce segajočim govorom. Gospodični Štupci se v imenu društva najiskrenejše zahvaljujemo ter zelo želimo, da nas še večkrat z enakimi predavanji razveselite!

Središče ob Dravi. Na Jožefovo dne 19. marca, popoldne po večernicah, bo v Društvenem domu proslava »Očetovega dne«. Vabimo naše moške in fante, naj ta dan oni napolnijo to veliko dvorano. Samo ob sebi se razume, da imajo dostop tudi ženske. Pritožujejo se namreč moške — popravici —, da jih malo zane-marjamo. Res je, da so imele žene in dekleta to leto že 23 predavanj: 18 zaščitna sestra M. Božičeva o negi in prehrani otrok, 2 gospod dr. Heiss iz zdravstva, 2 gospod Fran de Cecco: alkoholizem, in gospod kaplan Stakne: žena v luči Cerkve. Res pa je tudi, da so bile one izredno pridne glede obiska in so pri vsakem predavanju napolnile dvorano. Sto jih je prišlo in še več. Skupen obisk blizu 2000. Pa tudi poslušale so s takim zanimanjem, da so jih bili vsi predavatelji veseli in se bodo gotovo tudi uspehi njihovih prizadevanj poznali. — Toda moške od strani gledajo in pravijo: »Za nas pa nič?« Da, tudi za vas bo letos priredilo naše društvo samo Vaš dan. Udeležite se proslave v obilnem številu zlasti očetje! Vaši sinovi Vas vabijo: Pridite! Na svidenje na Jožefovo!

Sv. Jernej pri Ločah. Dekliška Marijina družba pri Sv. Jerneju pri Ločah priredi na Marijin praznik dne 25. t. m. popoldne po večernicah na šolskem odru lepo igro: »Sirota Jerica«. Ponovitev naslednje nedelje dne 29. marca. Pridite!

Pilštajn. Na Marijin praznik dne 25. marca vsi na »Materin dan«!

Konjice. Tukajšnje Kat. prosvetno društvo priredi na praznik dne 25. t. m. »Materinski dan«. Na sporedu je igra »Vestalka« popoldne po večernicah.

Remšnik. Naše Izobraževalno društvo je priredilo podučni izlet v Maribor dne 10. t. m. Javno se zahvaljujemo vsem, ki so pripomogli, da je vse dobro izpadlo.

Sv. Vid na Planini. Naša Dekliška zveza obhaja na Marijin praznik dne 25. t. m. »Materinski dan«. Popoldne pristopijo v cerkvi vse članice k obhajilni mizi za svoje matere, popoldne ob treh pa priredijo v društveni dvorani materinsko slavnost. — Ob enem pa že danes opozarjamo tudi na igro »Divji lovec«, ki jo vprizori na velikonočni pondeljek naše Prosvetno društvo v proslavo 60letnice pisatelja F. S. Finžgarja.

*

Moers-Meerbeck na Gemškem. Nepričakovano je umrl Anton Godec, zadet dne 27. svečana od srčne kapi, rojen dne 29. 3. 1866, doma iz okolice Novega Mesta. Bil je dolgoletni delavec v kemični tovarni v Hrastrniku, odkoder je prišel v Nemčijo leta 1920. Priporočamo ga vsem znancem v molitev! Preostalam, to je Mariji in Karlu Klavžarju, pa naše sožalje! Društvo sv. Barbare. — Dne 5. marca je po dolgoletni mrtvoudni bolezni mirno v Gospodu zaspala vdova Robič, doma iz Dobjega na Štajerskem. Skrbela je za njo njena hčerka Frančiška z veliko požrtvovalnostjo. Sina Karla ima neke v domovini pri svojih sorodnikih. Naj počiva v miru! — Rudarska kriza ra- dan na dan vedno hujše. Marsi-

Ena ročka od 5 kg
„Težakovega olja za žlvinu“
 stane sedaj po poštenu kovzetju
samo Din 100
 Trgovcem ponudbo na zahtevo.
 Dobi se samo pri M. Težak. Zagreb,
 Gunduličeva 13. 48

kateri naših rojakov bo že iz brezposelne pod pore ven. Kaj pa potem? Kje vzeti kruh in delo? Na upanje boljših časov še niti upati ni. Ali bo treba še dalje v svet? Pa kam? Povsod je enako. Izseljeniški komisar v Düsseldorfu g. Deželič, kakor tudi zveza jugoslovanskih katoliških društev se mnogo trudijo, da bi bedno življenje našim rojakom zboljšali. Ali bo kaj uspeha? Pošiljamo vsem bralcem katoliškega in narodnega tiska prisrčne pozdrave!

Sv. Primož nad Muto. Tudi tukaj v našem obmejnem kraju se je letos že marsikaj zgodilo. Po kratki bolezni je predpretekli petek izdihnil najstarejši občan Ivan Gracej, po domače Prežil. Rajni je bil obče spoštovan in priljubljena osebnost. — Snega imamo mnogo in zajci nam delajo škodo na sadnem drevju. Čeravno so pretekli mesec naši vrli fantje in moške pridno hodili na lov. Pravi uspeh lova se je pokazal na pustni pondeljek, ko sta dva imenovani pripeljala dve Dobnikovi hčerki pred oltar sv. Primoža. Vinko Plemen se je poročil s starejšo Zofijo Lavko, Jurij Onuk pa z drugo Marijo Lavko. Bilo srečno!

Limbuš pri Mariboru. Dne 26. februarja t. l. ob dveh popoldne je po komaj osemtedenski težki bolezni in tej sledeči operaciji v javni bolnici v Mariboru po mukepolnem trpljenju mirno v Gospodu zaspala gđ. Alojzija Fürst, kuharica pri ravnatelju g. ing. Karolu Fišer, uslužbenem pri marib. ki mehanični tkalni- ci in apreturi Doctor in drug. Težka bolezen, žolčni kamni, katerih so zdravniki pri operaciji nič manj ko 14 po številu odstraniti morali, in pa sprijena jetra so jo spravili v pre-rani grob, staro komaj 28 let. Zdravniki so storili vse, da bi ji ohranili dragoceno življe-nje, njih trud žal ni imel uspeha. Blagopokoj-na Lojzika je bila vzor dobre, pridne in svo-jo ostarelo mamo iskreno ljubeče hčere. Ko je po smrti njenega, na Bistrici pri Limbušu službujočega, pred 8^{le}ti umrlega očeta, po-stala njena skrbna mati vdova brez sredstev, si je pokojna Lojzika v svesti si svoje otroške ljubezni in dolžnosti, stavila kot svojo nalogo, skrbeti za mater. Rajno Lojziko je dal po ma-riorskem pogrebem zavodu na svoje stroške prepeljati gospod ravnatelj Fišer, ki je tudi oskrbel njen veličasten pogreb na doma-čem limbuškem pokopališču. Saj pa je bila to tudi njena zadnja in iskrena želja, da bi po-

Ste naročeni na list

NEDELJA

?

Izhaja vsak teden.

Prinaša vsakokratni nedeljski evangelij in razlago ter druge poučne verske članke. razen tega pa resničen dogodljaj iz brazilijanskega pragozda: »Mladostna prijateljica« in mične zgodbe za decu.

Stane mesečno samo 2 Din, celoletno 24 Din. Se danes si naročite NEDELJO po dopisnici na spodnji naslov:

Uprava NEDELJE, Maribor, Stomškov trg 20.

so bili gotovo bratje. Eden čez drugega se je hvalil ter udarjal z dušno kletvico po prsah z zagotovitvijo, da je baš on uhvatil štajerske tatinske gadine in jih najbolj batinal. Guzaj je čul to hvalisanje, se zanimal zanj in že je bil v sredini med bahači. Pustil si je razložiti zadevo s krajskimi gadinami in s številom udarcev, ki so padli po njih izpod batin treh bratov: Imbreka, Šandorja in Miška Vidovič iz Babjega sela pred Miljano. Pohvalil je na glas hrvatsko vnetost za poštenost in posebno mu je dopadel običaj ljudske sodbe ob kolcu in z batino po lopovu. Dal je za vino, plačal mastno proletino in to vse kot nagrado, ker so bili Vidoviči oni, ki so prijeli gadine, jih izročili narodu v obsodbo in jih najbolj vicali z batino. Guzaj gospon — seljačine: Imbrek, Šandor in Miško so bili kmalu pobratimi, saj jih je družila zavest potrebe poštenosti in ljudske batine kot zdravilo proti tatvini. Skupnih nazorov so bili, skupaj so se mastili ter pili; a platil je le nadpoštenjak gospon od nekod tam preko Sotle in granice. Zagorci so pili, da so že

debelo gledali in je šlo že bolj na večer, ko je rekel Guzaj, da mora nekoliko ven. Njegovemu konju se je omajala podkev, da je ne bo zgubil na povratku, si mora nabaviti podkovne žreblje in kladivo, a bo takoj nazaj. Na vasi je zadel na enega od tovarišev, kateremu je naročil, naj zbere še ostale in naj čakajo v trdem mraku v gozdu ob cesti za Juračekovo krčmo!

Vidoviči so komaj čakali, da se je vrnil gospon, ki je plačal vse in jih je še povabil seboj do Juračeka, imajo itak vsi pot po eni cesti od Deseniča do Babjega sela in Miljane. Kedo bi se ne držal take dobričine, so mislili bratje in hajdi še k Juračeku, doma itak ne bodo zamudili prav nič.

Stari Juraček je bil ves obupan, ko je zagledal gospona iz Štajerske, ki mu je bil zaupal konja ter voz predpoldne. Pokleknil je predenj in ga prosil med solzami milosti, ker so pridrvili nadenj proti poldnevu kranjski ravbarji. Vzeli so iz hleva njegovega konja ter z dvorca voz. Naložili so najbrž tri one iz sejmišča pobegle gadi-

čivala na domačem pokopališču poleg svoje-
ga ljubega ateka. Njene zadnje poti se je u-
deležila ogromna množica ljudstva, ne le iz
domače fare, ampak tudi od vsepovsod, znak,
kako priljubljena je bila nepozabna Lojzika
Fürstova. S prekrasnimi, v srce segajočimi
žalostinkami so se poslovili pred limbuško
cerkvijo ob odprtem grobu od nje pevci in
pevke iz Bistrice pri Limbušu in iz Ruš. Sre-
pretresujoče petje je ganilo vse do solz. V vz-
nesenih besedah se je poslovil od rajne pre-
rano umrle Lojzike tudi domači župnik vič,
gospod Andrej Bračič, povdarjajoč osobito is-
kreno ljubezen, katero je imela rajna do svo-
je matere. Konečno se je poslovila vrla dekli-
ca Verica Pliberšek z ganljivimi besedami od
blagopokojnice in ji v slovo vrgla v družbi
mnogih tovarišic na prsto v grob šopek letoš-
njega prvega pomladnega cvetja. Počivaj v
miru nepozabna Lojzika in večna luč naj Ti
svetli!

Staritrg pri Slovenjgradu. Dne 2. marca t.
l. je umrl v bolnici usmiljenih bratov v
Gradcu gospod Dvoršak Blaž, bivši župnik pri
Sv. Primožu na Pohorju, pozneje pomožni
duhovnik na raznih krajih, nazadnje v Št.
Vidu pri Planini. Bolehal je menda, odkar je
bil duhovnik, vseh 26 let. Od 1. oktobra lan-
skega leta se je stalno naselil v Starem trgu,
kjer si je kupil malo posestvice. V začasnem
pokoju je upal utrditi svoje zdravje, ki pa je
vedno bolj in bolj pešalo. Februarja se je po-
dal v bolnico usmiljenih bratov v Gradcu v
upanju, da mu bo operacija na želodcu pri-
pomogla k ozdravljenju. Žal je bilo že prepo-
zno. Pogreb se je vršil v sredo dne 4. marca
na graško centralno pokopališče. Rajni spa-
va sicer med Nemci (duhovniški oddelki), pa
vendar je poleg njegovega groba grobišče slo-
venske družine, koje sorodniki bodo skrbeli
za lepšanje groba svojega slovenskega rojaka
in sorodnika. Naj v miru počiva!

Pameče. Umrli je 2. marca 71letna Franči-
ška Lahovnik. Bila je članica Družbe žen. Po-
kojna zapušča tri sestre tudi v precej visoki
starosti ter dva sina. Pokopali smo jo dne 4.
marca ob prav lepi udležbi. Naj počiva v
miru!

Sv. Anton na Pohorju. Tudi pri nas močno
občutimo gospodarsko krizo. Živine za pro-
dati imajo naši kmetje kaj malo, a še ista je
čisto poceni, če se proda, če pa mora kaj ku-

piti, mora prav drago plačati. Žita se pri nas
pridelava komaj za domačo uporabo, nekaterim
še sploh ne zadostuje. Kmetje so odvisni le
edino od lesne trgovine. Imajo nekateri res
lepe gozde, ali kaj, če les nima nobene cene.
Tudi gostilničarji tarnajo. Pri nekem gostil-
ničarju sem videl napis v hiši: »Moj pes je
strašno suh, ker dolgov ne žre več, zato na
upanje ne dam nič več.« Kljub krizi in dra-
ginji si ga še nekateri tuintam malo privoščijo.
No, saj ga jim privoščimo, samo da se
vinski duhovi preveč ne razburijo, da ne bi
udarjali po mizi.

Sv. Jakob v Slov. gor. Matiju Pekarju v
hvaležni spomin! Če bi mogel, predragi Ma-
tija, bi mi gotovo kar iz nebes zagrozil, da se
Te vsaj jaz ne spomnim v listu, katerega
naročnik in največji prijatelj si Ti bil dolga
leta. Saj je bil »Slovenski Gospodar« resnično
Tvoj list! Kolikokrat si mi rekel: »Hm, pa
vsaj vi, gospod župnik, napišite v našega
»Gospodarja« par besedic o tem in tem!« Za
sebe mi tega nisi mogel več reči. Če pa pri-
dejo te vrstice bolj pozno, mi ne boš zameril,
kakor mi nisi, če nisem takoj izpolnil Tvojih
prošenj za drugo. Tudi se mi zdi, da bodeš
vsak trenutek vstopil na moj prag in mi po-
vedal kakšno novico. Spomin na Tebe ne bo
minil ne pri meni in ne pri drugih. Slavili in
častili so Te tam na grobu. Ni bilo treba za-
to rabiti praznih besed, saj malokdaj umrje
mož, ki bi dal s svojim življenjem toliko sno-
vi in gradiva za lepe govore pred nešteto
množico ob grobu. Kaj pa naj jaz napišem v
list, ki mora štediti s svojim prostorom? Sa-
mo nekaj. Umrli je s Teboj mož, kakor si jih
jaz želim prav mnogo naši ljubljani sloven-
ski domovini. Z nikomer prepira, z vsakim
prijatelstvom, vsakomur dobrotnik v dejanju
in z nasveti: to je menda bilo Tvoje življen-
sko geslo. Veselil si se, ko si videl, da si mo-
gel narodu pomagati, posebno ko je šlo za
pouk in prosveto. Tvoji prostori so bili v ta-
kih slučajih vedno na razpolago in nikdar se
nisi vprašal, ali bo to Tvoji gostilni v prid.
Navadno si vedel, da boš moral sam dopla-
čati, pa Te ni to nič vznemirjalo, saj je šlo
za duševno korist Tvojih šentjakobčanov. Ali
naj še omenim, da so zastopniki državnih ob-
lasti našli v Tebi vedno zvestega in dobrega
prijatelja, kateri jim je s svojim nastopom
pri občanih nešteto krat olajšal delo. Da si bil

krščanski mož skoz in skoz, je bilo jasno ko
beli dan: zato tudi ni bilo v Tvoji gostilni
nikdar prostora klafacem zoper vero in du-
hovnike. Povedati moram, da v svojem živ-
ljenju in delovanju nisem poznal moža, ki bi
bil vsakemu, še tako prirobnemu mašniku,
tako velik prijatelj. Naj bo dovolj! Pozabljen
bom jaz, pozabljen marsikdo pri Sv. Jakobu,
o Matiju Pekarju pa se bo vedno govorilo.
Za svoja dobra dela uživaš pri Vsemogočnem
mu večno plačilo, zastavi dobro besedo pri
Njem še za mene, Tvojega prijatelja in za
šentjakobske župljane, kakor je bila Tvoja
navada v zemeljskem življenju: pomagati in
prositi! — Erhatič Martin, župnik.

Sv. Lovrenc v Slov. gor. Žalostno so zapeli
dne 4. marca glasovi naših zvonov in nazna-
njali vsem župljanom, da se je preselil iz te
solzne doline k večnemu počitku Franc Zgac
iz Gabernika v starosti 80 let. V letu 1931 je
26. v vrsti tistih, ki so bili položeni k večne-
mu počitku. Bil je blag mož in skrben oče 3
otrok in zgleden gospodar. Pogrebci so daro-
vali za novo bogoslovje v Mariboru 110 Din.
Njegova duhovna prijateljca sta bila »Sloven-
ski Gospodar« in »Nedelja«. Na svidenje nad
zvezdami!

Gornja Radgona. Na Ščavnici pri Gornji
Radgoni je preminula obče spoštovana kme-
tiška mati Antonija Kolarič v veliko žalost
njene družine in številnih njenih znancev.
Blaga pokojnica je bila po vsej srenji pozna-
na po svoji šegavosti, vedrini, delavnosti, po-
božnosti ter dobrotljivosti do revežev. Pri
»Macovih« so se zbirali redki izobraženci, du-
hovniki in učitelji na vesele pomenke ob ko-
linah in drugih prilikah. Sama pa je bila dol-
goletna nazočnica »Slovenskega Gospodarja«,
Mohorjevih knjig in več nabožnih listov. Ob
slovesnem pogrebu so se zbrali sorodniki od
daleč, ki jih je družila nema tuga ter globo-
ko žalovanje za pokojnico. Pogrebne obrede
so opravili preč. gospodje od Sv. Petra. Po-
kojnica zapušča neotolažljivega skrbnega so-
proga Ignaca, hčerko Mimiko, delavno se-
stro Gerčko, ki ji je pomagala v gospodinjst-
vu, ter rejenco Frančka. Vsi so živeli v lepi
slogi in ljubezni. Blagopokojno mater bomo
ohranili vsi njeni znanci v najlepšem spo-
minu. Dobrotljivi Bog pa, ki tehta in ve za
vse naše tajne, ji bo obrisal vse solze z nje-

ne in z Bogom diko proti bližnji granici! Vido-
viči so zaškripali z zobmi; Guzaju je ušla krhka
kletvca, ker sta postala še njegov konj ter voz
žrtev krajske nepoštenosti. Na omahanje pi-
jani Vidoviči bi bili kar zdirjali za prokletimi
gadinami, ko b bi mogli, a jim ni dopuščal pre-
obilni alkohol. Juraček ni bil kriv, ker se je mo-
ral udati premoči in kaj je preostalo dobremu
gosponu drugega, nego kresati peš z brati po
cesti in si poiskati pri štajerskem sodišču pra-
vico na povrnitev s silo odveztega konja in voza.
Vidoviči so bili zadovoljni, ker ni bilo treba dr-
veti za lopovi, stari Juraček vesel, da se gospon
ni nanj srdil, ampak še dal celo za vino pred
odhodom. Po slovesu od dobrega Juračka v že
trdni noči bi bili Vidoviči pokapali od vinjenosti
v obcestni jarek, da jih ni vlekel gospon kot tre-
zni junak naprej po cesti, družila jih je
skupna pot in skupna jeza na tatinske krajske
gadine. Kmalu za krčmo napravi cesta ovinek
in zavije v teman gozd. Ko so prikrevali do sre-
dine res strašljivo samotnega kraja, je gospon

spustil pijance, da so omahnili na stran in rezko
zažvižgal. Iz bukovih in hrastovih debel so se
prikazale dolge, tajinstvene postave — kar 8 jih
je bilo. Postavili so se v krog, da so bili Zagorci
in Guzaj na sredini. Poglavar je dal povelje:
»Tovariši, pripeljal sem vam: Imbreka, Šandorja
ter Miška. Ti trije so zgrabili po lastni izpovedi
naše tri tovariše ter jih predali kolu in hrvaški
batini. Obračunajte z njimi po naši sodbi!«
Ubogi in tako prebridko razočarani Vidoviči iz
Babjega sela! Tolovaji so jim zvezali roke na
hrbet, jim zamašili usta in jih pretepli z leskov-
kami skoro do nezvesti. Da bi se ne mogli po-
vrniti prehitro do Juračka in poklicati pomoč,
so jih po tedajnem roparskem običaju podkovali.
Radi tega si je bil preskrbel Guzaj v Deseniču
kladivo in podkovne žreblje. Vsak je dobil po en
podkovni žrebelj do glavice v peto in to je bilo
hujše ter sigurneje nego biti privezan za roke
ter noge ob kol na sejmišču in biti batinan po
ljubi ljudski volji!

Ko je bilo maščevanje končano, je izginila

Mostin, moštova esen-
ca za napravo zdrave
domače pijače se dobi
v drogeriji Kanc-Wol-
fram, Maribor, Sloven-
ska ulica. 379

Cepljene vinske trte
nudi I. trsničarska za-
druga v Sloveniji, po-
šta Juršinci pri Ptuj,
žel. postaja Moškajnci.
Trte so vskladiščene
pri načelniku Jan. Še-
gula v Hlaponcih, kjer
se tudi dobijo sadna
drevesa, posebno bo-
bovec. Za trte zahte-
vajte cenik, ki je brez-
plačno na razpolago.
Kratek naslov za pis-
ma: Trsničarska za-
druga, p. Juršinci. 303

I n s e r i r a j t e !

nega lica ter jo milostno sprejel v večno radost!

Zerovinci. Na gostiji Hedžet-Rajh so nabrali gostje za dijaško kuhinjo v Mariboru 100 Din. Bog povrnil!

Križevci pri Ljutomeru. Tukajšnje gasilno društvo si je nabavilo Auto-motorno brizgalno, katere je pretekli teden dospela. Ista ima štiri cilindrske motor, kateri daje na minuto 1000 litrov vode, s čimer bo uspešno gašenje zjamčeno. Auto sam pa ima 60 konjskih sil in je urejen za prevoz 14 gasilcev in prikloplne motorne brizgalne na kraj požara; obenem pa uporaben za prevoz ponesrečencev, ali drugih težjih bolnikov, potrebnih nujne zdravniške oskrbe v bolnicah. Blagoslovitev gori omenjene brizgalne se bo nad vse slovesno vršila v nedeljo, dne 17. maja tega leta, za kar se članstvo z veliko vnemo pripravlja. Ta auto-motorna brizgalna je prva v naši gasilni župi, zato bo dan blagoslovitve gotovo največji praznik gasilcev cele Priekije.

Ormož. Pri nas je sicer vedno kakšna zanimivost, ki pa navadno ni za časopise, ampak le za domače »gute«. Nekaj časa je bila govorica, ki jo zaupamo tudi javnosti, da bo Ormož morda dobil lastno srezko načelstvo, ki naj bi obsegalo sedanji ormoški sodni okraj in še nekaj občin varaždinskega in ptujskega sodnega okraja. Te občine so že vprašali za izjavo, tudi je že bila deputacija pri gospodu banu in občinski odbor je tudi že o tem razpravljala. Par občinskih mož je obljubilo, da se z vso silo zavzamejo za to zadevo, ki bi za Ormož ne bila brez pomena. — Gospod župan Veselič je prodal hišo poleg pošte gospodu M. Štuhcu. Zadruga elektrarna, ki je imela preje v tej hiši svoje prostore, se preseli v Kuharičevo hišo, v kateri je vodil trgovinsko podružnico gospod Jurkovič. Ta je odprl lastno trgovino v Lorberjevi hiši. — Občinski odbor je dovolil odprodajo občinske zemlje na sejmišču, kjer namerava postaviti hišo in delavnico mizarški mojster gospod Vivod in hišo gospa Kokol. — V teku 14 dni smo pokopali dve materi mučenici, žrtvi materinskega poklica. — Mohorjani so se vzdržali na lanski višini: 222 jih je. — Nekaj igralcev na biljard je iznašlo neko novo originalno igro, ki bi se naj objavila v kakšnem strokovnem listu. Bi bilo res zanimivo!

Črešnjevec. Turobno so zazvonili zvonovi v župnijski cerkvi in pri podružnici Sv. Treh kraljev ter nam sporočili žalostno vest, da se je v nedeljo dne 1. marca zvečer poslovil iz te solzne doline cerkveni ključar Hajšek Andrej. Dne 16. februarja 1930 mu je umrla žena in dne 6. decembra 1930 mati. Kako je bil rajni priljubljen, se je pokazalo, ko so ga hodile množice ljudstva kropiti od blizu in daleč v dnevih, ko je ležal na mrtvaškem odru. Posebno pa je to pokazala mnogobrojna udeležba na zadnji poti, ko so ga nesli k večnemu počitku. Saj pa tudi ni bilo nobenega soseda ali znanca, ki bi mu ne dolgoval zahvale, ker rajnega ni nihče prosil zama pomoči. Rajni je bil napreden gospodar in čez 25 let naročnik »Slovenskega Gospodarja«. Dragi Andrej! Vsemogočni naj ti obilno poplača vse kar si dobrega storil na tem svetu! Uživaj krono večnega veselja! Večen ti bodi spomin! Od očeta in matere zapuščenim otrokom in vsem sorodnikom najiskrenejše sožalje! — Na sedmini za rajniim se je nabralo za bogoslovje 101.50 Din.

Cirkovce pri Pragerskem. Kakor je že v jeseni »Slovenski Gospodar« poročal javnosti, da je dobilo tukajšnje gasilno društvo novo motorno brizgalno, poročamo sedaj, da se naši gasilci že zdej prav pridno pripravljajo na blagoslovitev iste, ki se bo vršila v nedeljo dne 17. maja t. l. Ob tej priliki praznuje društvo 45letnico svojega obstoja. Lep jubilej, ako pomislimo, koliko zavednih mož in fantov je v tej dobi žrtvovalo svoj čas v korist svojemu bližnjemu, popolnoma iz proste volje in nesebične ljubezni. To bližnjega so stali pripravljene bojevati se z uničujočim sovražnikom človeškega imetja, posebno v predvojni letih, ko je bilo Ptujsko polje skoraj središče požarnih nesreč. Gasilna društva so bila tiste čase še redka in tudi zelo slabo opremljena. Dočim lahko danes popolnoma zaupamo našim vrlim gasilcem in njihovim motorki, ki izhorno deluje. Razume se, da še imajo tudi precej dolga, katerega pa nameravajo kriti z dobičkom od tombole, ki jo bodo priredili na dan blagoslovitve. Zavedajo se pa tudi denarne krize, zato bodo prodajali tomboleske table samo po 3 Din. Za to malo svotico se bo lahko dobilo: novo moško kolo, novo žensko kolo, 3 m finega blaga za obleko, blago za zimsko suknjo, 1 budilko, 2 žepni uri itd., razen tega še

nad 200 drugih lepih dobitkov. Torej prijatelji »tistih junakov« dne 17. maja prijazno vabljeni v lepe Cirkovce!

Slov. Bistrica. Pri tukajšnjem okrajnem sodišču je postavljen za predstojnika sodnik g. Štefan Vodošek, za sodnika pa g. dr. Jože Dobrošek, do zdaj pri deželnem sodišču v Ljubljani.

Rečica ob Savinji. Naš gospod šolski upravitelj Zorko Kotnik je pričel kmetijsko-nadaljevalno šolo, katero obiskuje 62 fantov iz naše župnije. Želimo mnogo uspeha! — Dne 2. marca t. l. se je ponesrečil pri spravljaju graščinskega lesa naš vrli mož Anton Krumpačnik iz Dolsuhe; že drugič mu je zlorailo nogo v dveh letih. Dne 4. t. m. pa se je smrtno ponesrečil na splavu pri Rimskih toplicah lesni trgovec in posestnik Franc Stopar, po domače Matjaž iz Nizke. Peljal je več splavov na Hrvaško v nadi, da bo iste prodal. A našel je smrt v valovih Savinje. Pred 7 leti je na splavu utonil tudi njegov oče, brat pa si je pri tem nakopal neizprosno jetiko. Mladí mož, star 35 let, zapušta staro mater, sestro ter mlado ženo z dvema otročičema. Prestalim naše prisrčno sožalje!

Šmartno ob Paki — Skorno. Iz raznih krajev čitamo novice v našem priljubljenem glasilu »Slov. Gospodarju«, katerega zvesti čitatelji smo tudi mi. Saj skoro ni hiše v naši okolici, kamor bi ne zahajal ta potrební učitelj. Malokdaj pa se v tem našem listu oglašimo. Letino smo imeli preteklo leto srednjo, a kaj pomaga, ker ne moremo vnovčiti naših pridelkov. Sadj, kolikor ga je bilo, se je sicer dobro in lahko prodalo, nima pa nobene primerne cene živina in les. S strahom gledamo v bodočnost, kako bomo krili naše vsestranske izdatke, ker je v naših žepih praznina. Poročati tudi moramo nekaj o naši šoli. Po novem zakonu se je osamosvojila z lastnim odborom in proračunom. Nimamo pa učitelja. Odkar je nas radi bolezní meseca oktobra zapustil splošno priljubljeni učitelj g. D., se je tukajšnji odbor trudil z raznimi prošnjami na razne oblasti za novo učno moč, a do danes še nismo uslišani. Zakaj, mi tega ne vemo. To pa vemo, da nam je prav težko, pošiljati naše otročičke v okoliške, eno uro in še več oddaljene šole. Gospodu D. pa želimo na tem mestu skorajšnjega ozdravljenja, da

Šivalni stroji

znamke

Rast & Gasser
na 24 mesečne obroke

ROLESA

Puch & Styria
na 10 mesečne obroke

PUCH motorna
kolesa

na 12 mesečne obroke
kakor tudi dobre stare šivalne stroje od Din 500—
in rabljena kolesa od Din 800— naprej, pri

Alojz Ussar

trgovina s šivalnimi
stroji, kolesi in
motorji 168

Maribor
Gospodarska ulica 20

tolpa med krohotom in prepustila žrtve roparske podivjanosti rešilnemu slučaju usmiljenega Samarijana.

Guzajci so bili z glavarjem vred na eni strani razočarani radi polne polomije tatinske roparskega načrta; na drugi do ukanja veseli, saj so vrnili Hrvatom tako lepo in z obrestmi vred, kar so jim posodili predpoldan. Le Guzaj še ni bil povsem zadovoljen, zaklinjal se je, da se bo še nocoj odpeljal iz Hrvaške v svoje kraljestvo z obilnim plenom.

In res! Banda je napadla še isto noč gradič Miljano, kjer je bilo vse v globokem počitku. Z revolverjem užugani oskrbnik je izročil Guzaju 5000 goldinarjev v gotovini, par najboljših konj in gosposki voz za 11 oseb. Tolovaji so se napili najboljšega grajskega vina in se odpeljali med vriskanjem preko Sotle v Imeno in od tamkaj proti Podčetrtku. Na križišču ceste v trg Podčetrtek in proti Olimju so pustili oropani voz kar na cesti, konja odgnali seboj peš po kolo-vozu proti Mariji Devici na Pesku v Olimje in

mimo Olimske glažute navkreber v gozdove ter šume — v Guzajevo kraljestvo!

Hrvatsko Zagorje je bilo od tega obiska za vedno varno pred Guzajem in njegovo organizacijo.

III. Poglavlje.

NA LJUBEZENSKIH STEZICAH.

Kadar se je mudil Guzaj na Košenci pri Drobnetu, je hodil okrog po okolici v vseh mogočih preoblekah. Priljubljena pot mu je bila od doma proti Spodnjemu Žegarju, dalje proti Prevorju, po hribu navzdol v dolino, po kateri teče gorski potok Bistrica, ki se izteka pri Sv. Petru pod Sv. gorami v Sotlo. Dolinica Bistrice je ozka, vabljiva in od izvora posuta z mlini. Kmalu pod Prevorjem na pešpoti proti Dobju je stal ob potoku dvotečajni mlin, ki je bil last starega Andreja Amona.

(Dalje prih.)